

[Ib Thyregod.]

og at man går i gang med at skaffe disse lokaler, man gennemfører forhandlingerne, man træffer aftaler, man forhandler med de forskellige, og man forelægger spørgsmålet for finansudvalget.

Jeg skal villigt indrømme over for hr. K. Axel Nielsen, at der på det administrative plan er foregået ting, som vi kunne have ønsket anderledes. Jeg tænker herved på det faktum, som hr. K. Axel Nielsen også nævnedes, at man i boligministeriet fra departementschefens side resolverede, at spørgsmålet om lokalerne skulle afvente en officiel henvendelse fra finansministeriet eller fra finansministeren — en officiel henvendelse, som ikke kom, formentlig på grund af misforståelser i finansministeriet, idet der blev givet meddelelse til finansministeriet om, at man ønskede en officiel henvendelse til boligministeriet. Spørgsmålet kunne have været klaret, enten ved at sagen var sat i erindring, som man siger, i boligministeriet, eller ved at man i finansministeriet havde været tilstrækkelig opmærksom på det, som var blevet meddelt, at boligministeriet ønskede en sådan officiel henvendelse fra finansministeriet. Det er nok rigtigt, at det har medført en vis forsinkelse. På den anden side må man sige, at hvis man ser på, hvad der er sket i mellemtiden, så er forholdet dog det, at der er foretaget forskellige bestræbelser med henblik på at skaffe lokaler, og at der endvidere er foretaget annoncering og indledt forskellige forhandlinger.

Med hensyn til annonceringen må jeg sige, at jeg naturligvis også er enig i, at den annonceringsform, man har valgt, kan kritiseres, og den er jo også blevet kritiseret i finansudvalget. Her er situationen den, at man har overtaget en fremgangsmåde fra den tidligere regering og fra den tidligere administration, men det bør nok overvejes at finde frem til en bedre annonceringsform, bl. a., som hr. Lysholt Hansen var inde på det, således, at annonceringen foregår bredt i en række blade og i det hele taget på en bedre måde end den annoncering, der har fundet sted i forbindelse med denne sag.

Det er endvidere rigtigt, således som det er blevet nævnt, at der foreligger forskellige fejltagelser, forskellige unøjagtigheder i det materiale, som kom frem til finansudvalget. Jeg tænker hermed både på den redegørelse,

som finansudvalget fik fra boligministeren, og på de senere oplysninger, som er givet til finansudvalget på grundlag af et notat, som er udarbejdet af boligministeriet, og som ikke i alle henseender var korrekt, således som det fremgår af kommissionsberetningen.

Det er imidlertid ganske interessant at se, når man nu kritiserer dette, at denne skrivelse til finansudvalget fra boligministeriet er ændret efter aftale med finansministeriet. Der sker det, at boligministeriet forelægger et udkast til en skrivelse til finansudvalget for finansministeriet, og finansministeriet ændrer den, således at den ikke alene kommer til at omfatte spørgsmålet om a conto-beløb, men også selve lejemålet. Fra hr. Lysholt Hansens side bebrejder man boligministeren, at han ikke over for finansudvalget gav oplysning om acceptskrivelsen fra kontorchef Smith. Men jeg vil bede hr. Lysholt Hansen bemærke, at man netop fra boligministeriets side havde ladet den oprindelige skrivelse alene omfatte a contobetaling, men at man så efter ønske fra finansministeriet, som er fuldt ud orienteret om sagen, som er fuldt ud orienteret om disse skrivelser — hvad boligministeren ikke var på det pågældende tidspunkt — ændrer den, således at den omfatter lejemålet og forudbetalingen som en helhed som grundlag for finansudvalgets behandling.

Dette er realiteten, og når dette sker — det fremgår også af kommissionsdomstolens undersøgelser — så er det, fordi finansministeriet, og ikke alene finansministeren, men også finansministeriets embedsmænd, der har været impliceret i forhandlingerne om disse spørgsmål, er gået ud fra, at staten ikke var forpligtet ved den meget omtalte skrivelse fra kontorchef Smith. Hvis det var tilfældet, ville finansministeriet naturligvis ikke være gået ind for denne ændring af skrivelsen til finansudvalget.

Man bebrejder nu boligministeren, at han ikke over for finansudvalget gjorde opmærksom på, at der forelå denne skrivelse, men det er altså finansministeriets embedsmænd, der ud fra det bestemte synspunkt, at staten ikke var forpligtet, har foretaget ændringen af denne skrivelse. Endnu en gang erindrer jeg om, at boligministeren ikke var orienteret på det pågældende tidspunkt, da han underskrev skrivelsen, at han ikke fik under-